

REZUMAT

Condiția de organ de acoperire a corpului animal pare a-i oferi tegumentului o poziție privilegiată în privința diagnosticului maladiilor localizate la acest nivel. În realitate însă, funcțiile multiple și conexiunile complexe cu celelalte aparate și sisteme, fac ca organul cutanat să pună adeseori probleme de diagnostic la fel de complicate ca oricare alt organ mai puțin abordabil la examenul clinic. Prin urmare, un diagnostic dermatologic corect presupune culegerea și analiza minuțioasă a datelor epizootologice, morfoclinice și de laborator.

Dermatopatiile la caprine, adesea sunt condiționate de factori de risc cum ar fi, specia, semnele clinice, vârsta și expunerea efectivului la condiții de mediu nefavorabile.

Factori care pot determina apariția dermatopatiilor la caprine sunt : radiațiile solare (fotodermatita), alimentația (deficitul de iod), parazitismul (râile psoroptică), bacteriile (dermatita stafilococică), funगी (tricofitia), viruși (ectima contagioasă sau papilomatoza).

Colectarea informațiilor în vederea efectuării studiului statistic a urmărit coroborarea datelor privind identificarea animalului, anameza, și manifestările clinice ale animalului.

Teza de doctorat **Cercetări privind dermatopatiile la caprine** este structurată din două părți:

Partea I, Stadiul actual al cunoașterii etiopatogenezei, diagnosticului și terapiei dermatopatiilor la caprine și

Partea a II-a, Cercetări proprii.

În partea I-a sunt descrise leziunile primare ale pielii, macroscopice și microscopice, principalele dermatopatii ale caprinelor și unele noțiuni privind terapia complementară a dermatopatiilor la caprine în ferme ecologice.

În partea a II-a s-a realizat studiul aspectelor clinice, diagnosticului și tratamentului principalelor dermatopatii întâlnite la capre, cu accent pe discuția modalităților de diagnostic a acestor afecțiuni, urmărind schematizarea unui protocol de consultație și stabilirea principalelor cauze ale îmbolnăvirilor, în vederea adoptării unei conduit terapeutice și profilactice adecvate.

Pentru precizarea diagnosticului, pe lângă examenul clinic detaliat și raclat cutanat s-au efectuat biopsii cutanate, prelucrate prin tehnica histopatologică pentru includerea la parafină care urmează cele cinci etape, și

anume: recoltarea, fixarea, includerea la parafină, secționarea și colorarea.

Raportăm cazuri de alopecie endocrină la capre din cauza hipotiroidismului primar. Leziunile histologice ale pielii au fost sugestive pentru hipotiroidism, constând în mixedem, atrofie a foliculilor de păr și paracheratoză moderată. Confirmarea diagnosticului a fost făcută cu examinarea dozei a tiroxinei (T4), ai cărui valori au fost 1.5 µg/dl la mamă și 2.3 µg/dl a fiicei. Limitele fiziologice a tiroxinei sunt 3.3-7.0 µg/dl. Faptul că cele două capre, erau mamă și fiică sugerează o predispoziție genetică. Apariția unor manifestări sugestive de hipotiroidism în zonele endemice ar trebui să alarmeze fermierii să ia măsuri profilactice prompte, să suplimenteze iod în furaje, mai ales dacă animalele sunt hrănite cu furaje cu potențial antitiroidian.

Ectima contagioasă este o dermatită infecțioasă la ovine și caprine care afectează în primul rând buzele animalelor tinere. Boala este de obicei mai severă la caprine decât la oi. Oamenii sunt ocazional afectați prin contact direct.

Semnalăm un episod de ectimă contagioasă la capre adulte, ca urmare a participării la o expoziție și cazării în adăpost în care anterior au fost cazate oi. Considerăm că evoluția gravă a bolii s-a datorat traumatismelor cavității bucale produse de consumul de frunze de păr spinos (*Pyrus spinosa*).

La examenul histologic al pielii, la debutul bolii s-a constatat hiperplazie epidermică, paracheratoza, acantoliză și infiltrații limfoplasmocitare în derm (fig 7.8). După suprapunerea infecției secundare s-a constatat prezența de ulcere acoperite de puroi și cruste abundente reprezentate de detritus necrotic.

Terapeutic s-a administrat unguent ce conține: ceară de albine, glicerină, panthenol, calendula, rosmarin, oregano și mușețel, iar starea animalelor s-a îmbunătățit. S-a aplicat tratamentul local prin badijonări zilnice cu albastru de metilen 1%. Vindecarea clinică s-a produs în decurs de două- trei săptămâni.

Parafilarioza este o biohelmintoză a țesutului conjunctiv subcutanat, ce evoluează sezonier și se manifestă clinic prin noduli cutanați hemoragici, cu caracter ambulator motiv pentru care se mai numește dermatografia parazitată.

Raportăm un episod de filarioză cutanată la capre din nordul Greciei. Diagnosticul de infestare cu *Parafilaria* spp. a fost stabilit pe baza caracteristicilor clinice, a aspectului microscopic al larvelor evidențiate în exudat și a secțiunilor histologice ale pielii. Pentru identificarea speciilor de paraziți va fi necesară o evaluare suplimentară a efectivelor din zonă și teste ELISA sau PCR.

Este descris un episod de râie sarcoptică care afectează aproape toate

animalele unei ferme de capre ce produc lapte. Această boală pruriginoasă a pielii a dus progresiv la o scădere dramatică a producției de lapte. Leziunile caprelor afectate au fost tipice râii sarcoptice fiind cronice și generalizate-difuze.

La examenul histologic s-a observat prezența elementelor parazitare sub cruste, la suprafața pielii sau în foliculii piloși, infiltrat dermic bogat în eozinofile. S-a mai constatat paracheratoză pronunțată și prezența galeriilor parazitare în derm.

Toate animalele din efectiv au fost tratate cu soluție injectabilă de moxidectină 1% în doza de 0,2 mg/kg, aplicată la fiecare 15 zile de patru ori, subcutanat.

Semnalăm un episod de râie chorioptică cu evoluție severă la tineret, într-o fermă mixtă de capre și oi, autorizată bio, în care nu s-a efectuat un program de chimioprevenție antiparazitară.

Leziunile cutanate au fost foarte impresionante la tineret, constând în hipercheratoză foarte pronunțată și prezența de crevase sângerânde la nivelul suprafețelor de flexie a articulațiilor genunchilor.

La examenul histologic al pielii s-a observat prezența elementelor parazitare sub cruste, la suprafața pielii, hiper- și paracheratoză pronunțată și prezența de exsudat purulent sub cruste. În derm s-a observat proliferarea fibrelor de colagen (fibroză), foliculi piloși degenerați, glande sudoripare cu epiteliu proliferat, ectaziate, glande sebacee reduse în volum.

Tratamentul s-a efectuat cu Ivermectină 0,2 mg/kg odată la două săptămâni, 3 administrări, vindecarea clinică obținându-se după 25-30 de zile.

Semnalăm un episod de demodicoză la capre, într-o fermă situată într-o zonă endemică de hipotiroidie. Boala s-a exprimat clinic prin dermatită nodulară, localizată pe față și gât, cu tendință de extindere pe laturile toracelui. La presiune nodulii exprimă un exsudat cazeos.

La examenul histologic al pielii, în foliculii piloși s-au evidențiat numeroși paraziți *Demodex caprae*, în diverse stadii de dezvoltare și un detritus necrotic abundent la suprafața pielii.

În derm s-a constatat prezența unor resturi de foliculi piloși degenerați și infiltrat abundent cu mucopoliozide (mixedem), sugestiv pentru hipotiroidie.

Terapia complementară sau neconvențională s-a utilizat în ferme autorizate BIO, ca urmare a limitărilor impuse de acest sistem de creștere, dar s-a constatat că nerespectarea unui protocol riguros de prevenție a parazitozelor duce la apariția unor forme grave.